13/07/2019

ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ: Η Ι.Μ. Αγίου Νεκταρίου Κρυονερίου Ρόδου

/ Ιερές Μονές

Το 1966, **στη θέση όπου σήμερα βρίσκεται η μονή κτίστηκε από τους Κυριάκο Κωστομοίρη και τη σύζυγό του Δέσποινα,** το γένος Χατζηγεωργίου, ένα μικρό εξωκκλήσι από ευγνωμοσύνη προς τον Άγιο Νεκτάριο, ο οποίος θεράπευσε θαυματουργικά το γιο τους Τσαμπίκο που έπασχε από πολιομυελίτιδα. Με θαυμαστό τρόπο ιστορήθηκε η εικόνα του Αγίου από τον μοναχό Μιχαήλ Καυσοκαλυβίτη, αντίγραφο της οποίας διατηρείται στη Μονή.

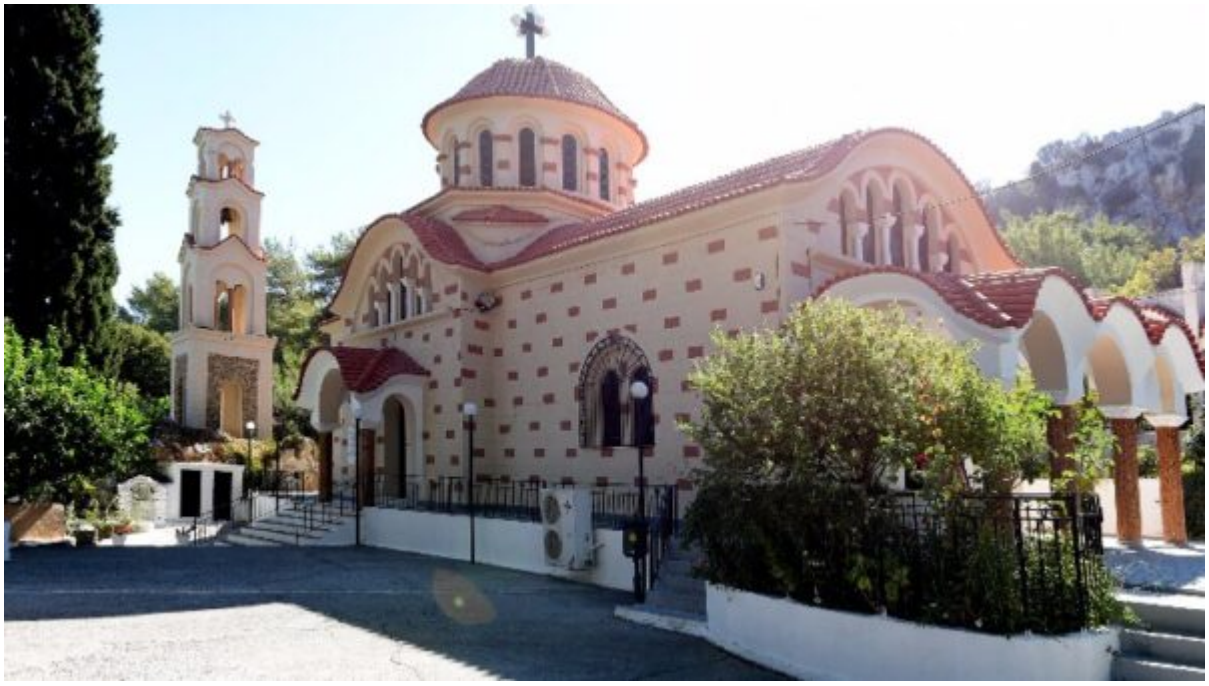

Η αθρόα προσέλευση των πιστών, **εξαιτίας των πολλών θαυμάτων του Αγίου Νεκταρίου,** οδήγησε στην απόφαση κατεδάφισης του μικρού εξωκκλησίου και την οικοδόμηση στη θέση του το 1970 νέας μεγαλοπρεπούς εκκλησίας στον αρχιτεκτονικό τύπο του ελεύθερου σταυρού με τρούλο. Ο νέος ναός αποτελεί και

το καθολικό της Ιεράς Μονής, τα εγκαίνια του οποίου πραγματοποιήθηκαν το 1974 από τον Μητροπολίτη Ρόδου Σπυρίδωνα.

Ταυτόχρονα με το καθολικό οικοδομήθηκαν στα νότια δύο πτέρυγες κελιών, και διαμορφώθηκε ο περιβάλλων χώρος. **Χαρακτηριστική είναι η εξαίρετης ομορφιάς κρήνη της κεντρικής εισόδου με τους πολλαπλούς κρουνούς από τους οποίους ρέει άφθονο πόσιμο δροσερό νερό** που πηγάζει από τις φυσικές πηγές του βουνού Μεσόβουνο, στους πρόποδες του οποίου βρίσκεται η Μονή.

Στα νεόδμητα κελιά εγκαταστάθηκαν δύο μοναχές και διορίστηκε εφημέριος για την εξυπηρέτηση των λατρευτικών αναγκών. Μετά την κοίμησή τους, η Μονή παρέμεινε για ένα μικρό διάστημα χωρίς αδελφότητα. **Το 2012, με φροντίδα του Μητροπολίτη Ρόδου κ.κ. Κυρίλλου,** εγκαταστάθηκαν στο χώρο δύο αδελφές. Έκτοτε, η μονή συνεχίζει τη λειτουργία της ως χώρος μοναστικής ασκήσεως και προσκυνηματικού προορισμού στο νησί της Ρόδου.

Κειμήλια

Στην Ιερά Μονή φυλάσσεται μέρος των ιερών λειψάνων του Αγίου Νεκταρίου.

Συμπληρωματικές πληροφορίες
(Προτεινόμενες διαδρομές)

Επτά Πηγές

Στη διασταύρωση των Κολυμπίων αφήνοντας την εθνική οδό Ρόδου– Λίνδου και κατευθυνόμενος προς την Ιερά Μονή Αγίου Νεκτάριου, ο επισκέπτης συναντάει την τοποθεσία ‘Επτά Πηγές’. Πρόκειται για μία περιοχή εξαιρετικού φυσικού κάλλους, η οποία φιλοξενεί πλούσια βιοποικιλότητα και προσφέρει στον επισκέπτη δροσερή ανάπαυλα κάτω από τις πυκνές φυλλωσιές των πλατάνων και των πεύκων.

Η ονοματοδοσία της περιοχής προέκυψε από το νερό που αναβλύζει από επτά φυσικές πηγές δημιουργώντας ρυάκια, τα οποία διαμέσου μιας επισκέψιμης σήραγγας 150μ. καταλήγουν σε μικρή λίμνη, όπου μέσω τεχνητού φράγματος δημιουργείται καταρράκτης. Η λίμνη λειτουργεί ως αποθετήρας νερού, το οποίο χρησιμοποιείται για την άρδευση της περιοχής των Κολυμπίων. Όλα τα τεχνητά έργα της περιοχής άρχισαν να κατασκευάζονται τη δεκαετία του 1920 και ολοκληρώθηκαν το 1931.

Η λίμνη των Επτά Πηγών είναι ο μοναδικός χώρος στη Ρόδο που μπορεί κανείς να κολυμπήσει σε γλυκό νερό και παράλληλα να απολαύσει τη δροσιά του δάσους που την περιβάλλει. Ο χώρος είναι ελεύθερα επισκέψιμος όλο το χρόνο. Το δε εστιατόριο που φιλοξενείται στην είσοδο του χώρου, εκατέρωθεν και αμφιθεατρικά της ρεματιάς, λειτουργεί καθ’ όλη τη διάρκεια της θερινής περιόδου.

Υδατοδεξαμενή, Αγία Ελεούσα

Αφήνοντας την Ιερά Μονή Αγίου Νεκταρίου και το χωριό της Αρχίπολης και συνεχίζοντας τη διαδρομή προς την ενδοχώρα, ο επισκέπτης συναντάει το χωριό της Αγίας Ελεούσας. Σε απόσταση 200μ. από την κεντρική πλατεία του βρίσκεται μία κυκλική υδατοδεξαμενή στην οποία συγκεντρώνονται τα νερά της πηγής ‘Κοσκινιστής’ που αποτελούν το ενδιαίτημα του Ladigesocypris ghigii (Pisces, Cyprinidae), κοινώς ‘γκιζάνι’, ένα είδος ψαριού που ζει αποκλειστικά στα γλυκά νερά της Ρόδου.

Το ψάρι πήρε το κοινό, αλλά και το επιστημονικό όνομά του, από τον Ιταλό καθηγητή Alessandro Ghigi που το κατέγραψε για πρώτη φορά στο νησί της Ρόδου στις αρχές του 1900. Θεωρείται ένα από τα πλέον απειλούμενα με εξαφάνιση είδη ψαριών των γλυκών νερών στην Ευρώπη, δεδομένου ότι τα τελευταία χρόνια οι πληθυσμοί που απομένουν εμφανίζουν τάσεις συνεχούς περιορισμού. Για το λόγο αυτό προστατεύεται τόσο από την Ελληνική, όσο και από την Ευρωπαϊκή Νομοθεσία.

Η υδατοδεξαμενή, καθώς και τα λοιπά έργα υδροληψίας της πηγής, πραγματοποιήθηκαν την περίοδο της ιταλικής κατοχής του νησιού και έχουν κηρυχθεί διατηρητέα. Επισκευάστηκαν τα τελευταία χρόνια με αφορμή το έργο ‘Life-Φύση για το Γκιζάνι’ με γνώμονα την προβολή και προστασία του είδους.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ – ΦΩΤΟ: ΕΚ ΤΟΥ ΙΣΤΟΤΟΠΟΥ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΡΟΔΟΥ – ΙΕΡΕΣ ΜΟΝΕΣ